

[Tyrol]

tiltrængt forbedring af deres vilkår? Er det en sådan social holdning, der præger regeringens forslag om anvendelsen af de første udbetalinger fra den sociale pensionsfond?

Svaret er nej. Den socialdemokratiske regering, som sidder for øjeblikket, påbegynder pensionsreformen med at give til dem, der har bedst mulighed for at supplere pensionen med ekstraindtægter, det være sig arbejdsindtægter eller profit.

Denne opstart varslers ikke godt for det, der måtte følge i den resterende del af pensionsreformen. Skulle der have været et socialt indhold i anvendelsen af de utilstrækkelige første udbetalinger fra den sociale pensionsfond, så skulle indholdet af regeringens lovforslag være gået i en helt anden retning. Pensionstillægsordningen skal i så tilfælde bevares og beløbet til pensionstillægget forøges. Så ville det være dem, der trænger mest, der ville få forbedringerne. Desuden må den gruppe, der modtager pensionstillægget, udvides med bl. a. dem, der får laveste invalidepension, m. fl.

Men regeringen gør altså på mange måder det modsatte i disse forslag. Regeringen lægger op til at afskaffe pensionstillægget ved at forhøje pensionernes grundbeløb med det fulde pensionstillæg. De pensionister, der i forvejen modtager det fulde pensionstillæg, får altså ikke noget ved denne ændring. Den eneste forskel vil være, at det samlede beløb nu hedder grundbeløb, hvor det før bestod af et grundbeløb og et pensionstillæg.

Men dermed er alt ikke sagt om det negative i regeringens forslag. De, der hidtil har modtaget det fulde pensionstillæg, er helt klart dem, der ikke har mulighed for at supplere deres pension gennem mindre arbejdsindtægter eller renteindtægter. Jeg vil med baggrund i de undersøgelser om udstødning af arbejdsmarkedet, som foreligger, vove at påstå, at regeringens forslag favoriserer alle andre end ufaglærte specialarbejdere, flerårige enkepensionister, invalidepensionister – især med laveste invalidepension – m. fl., alle grupper, som ikke har så nem adgang til at opnå en tilknytning til arbejdsmarkedet i mindre eller større omfang, en adgang, som begrænses næsten totalt af den nuværende arbejdsløshedssituation.

Dernæst er regeringens forslag til indførelse af en indtægtsregulering af pensionen på grundlag af arbejdsindtægter for personer

over 67 år et helt kapitel for sig. Her graver socialdemokratiet forældede, reaktionære argumenter frem fra 1964. Heri fremsættes to målsætninger. For det første, at opsparringen til alderdommen skal fremmes, for det andet, at pensionisternes tilskyndelse til fortsat beskæftigelse skal fremmes. De støvede argumenter for en sådan ordning er for opsparringens vedkommende – jeg citerer fra side 7 i bemærkningerne til lovforslag nr. L 158:

»Hensynet til at fremme opsparringen taler for, at ikke alene pensionsopsparring, men også andre former for opsparring til alderdommen begunstiges gennem reglerne om beregning af folkepension«,
og for fortsat beskæftigelse:

»Særlig under de senere års høje beskæftigelsesniveau må det tillægges stor betydning, at fradragsreglerne ikke afholder personer over pensionsalderen og deres ægtefæller fra fortsat beskæftigelse.«

Nu skal det selvfølgelig huskes, at dette er fra 1964, hvor beskæftigelsessituationen så helt anderledes ud, end den gør nu. Men det får ikke regeringen til at vakle. På side 8 i bemærkningerne til lovforslag nr. L 158 siger den:

»Selv om den beskæftigelsesmæssige effekt formentlig er ringe, finder regeringen det socialt forsvarligt . . . «.

Ja, det står der vitterlig, at dette skulle være en socialt forsvarlig ordning. Der er åbenbart vidt forskellige holdninger til, hvad der kan opfattes som socialt rigtigt, fra socialdemokratiets side og fra venstresocialisternes side. Regeringen fastholder for arbejdsindkomster, at det er tabet af indtægt, der er begrundelse for den fulde folkepension og andre sociale ydelser. Det følger heraf, at opretholdes arbejdsindtægter over et vist niveau, så skal der ske nedsættelse af pensionen. Det er ikke et princip, vi direkte vender os imod i VS. Vi tolker det nok på en anden måde i vores eget forslag. Men når man så ser på den efterfølgende del, hvor det siges, at for dem, der har indtægter ved forrentning af kapital eller ved forskydning af anvendelsen af indtægter via opsparring, skal der ikke foretages reduktion i den fulde folkepension! Det skal være guleroden for dem, der er i stand til at spare op, og for kapitalisterne.

Dette lovforslag tilgodeser altså de besiddende og de velbjærgede i samfundet, og det